



ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙΣ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΓΑΝΔΕΑ ΜΟΝΟΝ 'Εν Ἀθήναις φρ. 18—'Εν δε ταῖς ἑπαρ. φρ. 16—'Εν τῇ ἑξῆς. φρ. 20.

Β. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ.

ΤΙ ΘΕΛΩ.

Παιχνίδια, ψεύτικα σπαθιά καὶ ξύλινα τουφέκια,
ἀλόγατα, θωρακωτά, κανόνια σοκολάτα,
μεγάλαις Βασιλόπηταις, ζεστά ζεστά τσουρέκια,
σωροὶ ἀπὸ γλυκύσματα λογῆς λογῆς ἀφράτα.
Ἐμπρός, ὀπίσω, καὶ παντοῦ παράδες ἀντικρύζω,
κι' ἀδιάκοπα τὰ δόντια μου ἀπ' τὸ θυμὸ μου τρίζω.

Πότε τὰ τζάμια μοῦρχειται τοῦ Μάϊφαρτ νὰ σπάσω,
πότε νὰ κάμω ἔφοδο σὲ κάστρα ζαχαρένια,
μέσα 'στῆς τούρταις νὰ χωθῶ, νὰ κόψω, νὰ χορτάσω,
καὶ ἀπὸ μέλι ν' ἀλειφθοῦν μουστάκια, στόμα, γένεια.
Ἡ μούρη μου, τὰ χέρια μου, καὶ ὅλα νὰ κολλᾶνε,
Κι' ἀπάνω μου νὰ πέσουνε ἢ μυίγαις νὰ με φᾶνε.

Θέλω μὲ φούσκαις κι' ἐκατὸ σφυρίκτραις εἰς τὸ στόμα
νὰ τρέξω νὰ ὑποδεχθῶ τὸν κάθε βουλευτῇ,
ὅπου πατεῖ τῶν Ἀθηνῶν τὸ λασπωμένο χῶμα,
καὶ νὰ κουφάνω τὸνα του καὶ τᾶλλο του αὐτί.
Θέλω διαμάντινο σταυρὸ, κι' ὀλόχρυσο στεφάνι
νὰ δώσω εἰς τὸν ἀρχηγὸ τοῦ Τρίτου Δεληγιάννη.

Θέλω αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι οἱ γλυκοζαχαράτοι,
θέλω αὐτοὶ οἱ ξύλινοι στρατοὶ τῶν μαγαζιῶν μας
νὰ κουνηθοῦνε ἔξαφνα ἀπὸ ζωὴ γεμάτοι,
καὶ νὰ τοὺς κάμω μποναμᾶ εἰς τὸν Πρωθυπουργόν μας.
Εὐθύς καινούριον πόλεμον μὲ τὴν Τουρκιᾶ ν' ανάψῃ,
ὥσάν τὸν πρῶτον ποῦκαμε, καὶ ὅλην νὰ τὴν κάψῃ.

Θέλω αὐτὰ τὰ ξύλινα καράβια καὶ βαπόρια
νὰ δώσω εἰς τὸν Μπούμπουλη νὰ τάχῃ ἐμπροστί του,
μήπως τοῦ φύγῃ ὁ σεβντᾶς κι' ἡ τόση στενοχώρια,
ποῦ τᾶφῃσε ὁ τ ε ν ε κ ἐς τῆς Σύρας στὴν καρδιά του.
Να δώσω καὶ τ' Αὐγερινοῦ κερένια Ἀφροδίτη,
γὰ νὰ τοῦ κάνῃ συντροφιά 'στὸ ἔρημό του σπῆτι.

Θέλω τῆς δρῆς χερούκλαις μου ἐδῶ κι' ἐκεῖ ν' ἀπλώσω,
παιχνίδια, κούκλαις ψεύτικαίς κι' ἀληθιναῖς νὰ πάρω,
θέλω εἰς ὅλους κάτι τί γιὰ μποναμᾶ νὰ δώσω,
κι' εἰς κάθε Λογιώτατο μιὰ νύφη νὰ τρατάρω.
Μ' ἀφοῦ δὲν ἔχω οὔτ' αὐτό, δὲν ἔχω οὔτ' ἐκεῖνο,
λοιπὸν μὲ χέρια ἀδειανὰ καὶ πάλι σᾶς ἀφίνω.

Souris.

ΥΠΟΔΟΧΗ ΤΡΙΚΟΥΠΗ.

Διάφορον ἐν τῇ Ὁρᾷ ἀνήγγελλεν ἀπὸ πρῶτας τὴν ἀφίξιν τοῦ κ. Τρικουπῆ. Ψυχρὰ, ψυχρὰ ἤρχιζεν αὐτὴν ἀφικνεῖται κτλ. καὶ ὁμοίως ἔφερε τὸ ἀποτέλεσμά του. Διὰ τοὺς θερμούς τρικουπικούς ἦτο ὡς προσκλητήριον ὑπὲρ τοῖς ἔλεγε ἀκαλείσθαι νὰ παρευρεθῇτε εἰς τὴν ὑποδοχὴν μου γεννησάμεν κλπ. Δι' ἐμὲ, ἀν μὲ ὑποθέσῃτε πρὸς στιγμὴν Φίλιππον, ἐχρησάμευσεν ὡς δούλος, ὅστις πρῶτ', πρῶτ', ἦλθε νὰ μοι εἴπῃ :

— Κύριε, ἐνθυμοῦ ὅτι Blowitz εἶ!

Καὶ ἰδοὺ πῶς ἐκείνοι μὲν εὐρέθησαν ἐν Πειραιεὶ ἐγὼ δὲ χωρὶς νὰ ἦμαι τρικουπικός ἤμην μετ' αὐτῶν. Διότι ὅσον διὰ τὸν συρφετὸν τὸν περικυκλοῦντα μας, τὸ μαγικὸν διάφορον τῆς αὐτοῦ οὐδεμίαν θὰ εἶχε σημασίαν, ἀν μὴ ἐγκαίρως ἐφρόντιζεν ὁ κ. Ῥάλλης νὰ διανεμῇ εἰσιτήρια σιδηροδρόμου aller—retour, θέσεως πρῶτης ἢ τρίτης, ἀναλόγως τῆς ποιότητος τοῦ ἀτόμου.

Διέσχισα τὴν λάσπην τῆς ὁδοῦ Ἐρμοῦ εἰς πέντε λεπτά καὶ εὐρέθην εἰς τὴν βαγγόνι τῆς Β'. θέσεως ἐν μέσῳ ἀνθρώπων εἰς τὴν φυσιογνωμίαν τῶν ὁποίων διεκρίνατο ὁ πόνος τῆς μίας δραχμῆς καὶ τῶν τριάκοντα λεπτῶν ἄτινα ἐξώδευον διὰ τὴν κατάδασιν. Ὅλοι τῆς Β'. εἶχον πληρώσει ἐξ ἰδίων καθ' ὅλα τὰ φαινόμενα.

Ὁ σιδηροδρόμος φθὰς εἰς Πειραιᾶ ἐσταμάτησεν ἐνῷ ἡ βροχὴ δὲν ἤννοε οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν νὰ σταματήσῃ. Ἐγὼ δὲ κατελθὼν ἐπλευσα ὡς ἤσασα μὲ ἀνοικτὸν ἀλεξιβρόχον μέγχι τοῦ καφενείου Τσελέπη, τοῦ γενικοῦ τούτου στραταρχείου ὧν τῶν ἀπὸ καταβολῆς Πειραιῶς ὑποδοχῶν.

Ἀμέσως ἀπογοήτευσις! Ὁλίγοι τρικουπικοὶ Β' καὶ Γ'. ποιότητος τουρτουρίζοντες καὶ μουσκευμένοι ὡς σπόγγοι μετὰ τοῦ Πόγγη. Περιέφερον ἀπληπισμένα τὰ βλεμματά μου

πρὸς τὴν πλατείαν, ὅταν εἰς τὸ βάθος αὐτῆς καὶ τοῦ ὀρίζοντος διέκριναν ὑψηλὸν διοπτροφόρον ὄν. Ἦτο ὁ νέος Καλλιφρονᾶς περιφέρων τὸ κορμί του ἀνὰ μέσον τῶν λασπῶν καὶ τῶν ὑδάτων τῆς πλατείας. Τὸν ἠκολούθησα. Διηυθύνετο πρὸς τὸ Χρηματιστήριον ὅπου ἦσαν ὅλοι οἱ α'. ποιότητος Τρικουπικοὶ μετὰ τοῦ Ἀναγνωστοπούλου. Τὸ ἀτμόπλοιο εἰσῆρχετο εἰς τὸν λιμένα ἐνῷ ἐγὼ ἀνεζήτουν σύντροφον ὁ ὁποῖος νὰ μὴ εἶναι ἐκ τῶν διακρινομένων ὅτι ἦλθον ἐπίτηδες διὰ τὴν ὑποδοχὴν. Εὗρον τὸν τοποτηρητὴν τοῦ κ. Τρικουπῆ κ. Βυζάντιον καὶ τὸν ἐπλησίασα βίβαιοις ὅτι εἶναι ἀδύνατον νὰ παρεξηγηθῶ ἀπὸ τοὺς φίλους μου Πειραιεῖς. Ὁ κ. Βυζάντιος ἦτο καὶ τὴν προτεραίαν εἰς τὴν ὑποδοχὴν τοῦ ἀγγλιστῆ καὶ ὑπάρχει γενικὴ πεποίθησις περὶ αὐτοῦ ὅτι εἶναι de figureur εἰς ὅλας τὰς ὑποδοχάς.

Ὅταν ἀντίκρουσα τὸν Κρέμον τὰ ἐχειράσθην. Ἐγκαίρως μὲ καθυσάχασεν ὁ ἴδιος λέγων μοι, ὅτι μετὰ τὸ Νέος Ἀριστείδης τῆς Πῶλ Μὼλ πρὸ τοῦ ὁποῦ ἐσβέσθη τὸ ἰδικόν του Μίγας Ἀλέξανδρος καὶ τὸ τοῦ κ. Καλλιγᾶ Πομπήος, εἶχον ἐξαντληθῇ ὅλα αἱ ἱστορικαὶ παρομοιώσεις ὥστε πᾶσα προσφώνησις τῷ κατέστη πλέον ἀδύνατος.

Ἦδη τὸ πλῆθος ἐπλησίαζε τὴν ἀποβάθραν καὶ συνωστίζετο ἐπὶ τοῦ λιθοστρώτου τῆς προκυμαίας ὑπὸ στέγην ἀλεξιβρόχων ἅτινα ἐφαίνοντο εἰς τὸν Τακτικόν, ὅστις ὑπὸ ἀδιάβροχον μανδύαν παρεμόνευεν εἰς μίαν ἄκραν, ὡς μαῦροι δηλητηριώδεις ἀμάνται.

Ζήτω βραχνὸν καὶ ξεπλυμένον ἀπὸ τὸ ἀδιάκοπον φιλοβρόχι, ἐκ τῶν ἐγκάτων μίας λέμβου ἐκτοξευθὲν, ἀνήγγειλε τὴν τὴν προσέγγισιν τῆς φερουσῆς τὸν κ. Τρικουπὴν λέμβου τὰ δὲ κατόπιν ζωηρότερα μοὶ ὑπέδειξαν ὅτι οὗτος ἀπέβη πλέον. Ἐπλησίασα καὶ τὸν εἶδον. Ἐρερε μικρὸν ἡμιῦψλον πῖλον καὶ ποδῆρες βαρὺ ἐπανοφόριον, εἰς δ' ἐπὶ τῶν νώτων κρεμαμένη καλύπτρα ἐδίει ὕψιν ράσου. Κατὰ τὰ ἄλλα ἦτο ὁ ἴδιος ἡ μορφή ἀπαράλλακτος (ἴδε καὶ γελοιογραφία Ἀμοδοῦ) τὰ ὀρθὰ φωνὰ ἀπαράλλακτα (ἴδε αὐτόθι).

ἐνῷ ἡ Γυνὴ διετέθη καὶ διατίθεται παθητικῶς, μόνον ἐνίοτε διὰ τοῦ ὅπλου τοῦ ἔρωτος παρεμβάσκει καὶ δοῦσα ἀφορμὴν ἐμμέσως καὶ κατὰ συμβεβηκὸς πρὸς γένεσιν γεγονότων τινῶν, τὰ ὁποῖα ἐπέδρασαν ἐπὶ τῆς τύχης ἔθνους τινος καὶ ἀκολούθως ἐφ' ὅλης τῆς ἀνθρωπότητος.

Πόλεμοι, φιλοσοφίαι, τέχναι, βιομηχανίαι, ἐπιστήμαι καὶ ὅσα ἄλλα, εἶνε ἔργα τοῦ Ἄνδρός ἡ ὅψις τοῦ νῦν κόσμου ὀφείλεται εἰς τὸν ἄνδρα.

Ὁ Θεὸς κατὰ τοὺς ἀρχαίους καὶ νῦν θρησκευτικούς μύθους παρίσταται ὑπὸ τῶν διαφόρων ἐθνῶν ὑπὸ μορφήν ἄνδρος. Ἡ θεότης κατὰ τοὺς χριστιανικοὺς θεολόγους ὑπὸ μορφήν ἄνδρος ἐφάνη ἐν Γαλιλαίᾳ δι' ὅσους δὲ δὲν ἐφάνη ἀκόμη, περιμένεται νὰ ἔλθῃ ὑπὸ τοιαύτῃ μορφήν πάλιν.

Ὁ Διάβολος ἡ οἱ διάβολοι, οἱ Ἀγγελοὶ, εἶνε καὶ αὐτοὶ ἄνδρες. Μόνον εἰς τοὺς ἀρχαίους Ἕλληνας βλέπομεν ὅτι καὶ γυναῖκες τινες εἶνε θεαί. Ἄλλα καὶ τοῦτο τὸ μὲν, διότι εἶνε σύζυγοι θεῶν, τὸ δὲ διότι τὰ πράγματα ἢ τὰς ἰδέας, ἃς ἐθεοποίησαν εἶνε γένους θηλυκοῦ κατὰ τὸν Γραμματικὸν τοῦ Γενναδίου π. χ. ἡ Σελήνη, ἐὰν ἐλέγετο ὁ Σέληνος, τότε οἱ Ἕλληνες δὲν θὰ τὴν ἐφαντάζοντο θεῶν γυναῖκα, ἀλλὰ θεὸν ἄνδρα ἡ τύχη, ἐὰν ἦτο τὸ τύχος, δὲν θὰ τὴν παρίσταναν ὡς γυναῖκα καὶ οὕτως καθέξῃ.

Διὰ τὸ πρωταγωνιστοῦν πρόσωπον τοῦ ἀνδρός, τὸ βω-

Τὸ κύμα τῶν ἀλεξιβρόχων τὸν περιεκύκλωσεν, καὶ ἐν μέσῳ τῶν ἐπιτυχόντων καὶ ἀποτυχόντων—παρῇ γὰρ καὶ ὁ Βλάχος—βουλευτῶν Ἀττικῆς ἐφέρετο πρὸς τὸν σταθμὸν τοῦ σιδηροδρόμου. Τὸ τοῖρ, τοῖρ, τῆς βροχῆς διεκόπτετο ἀπὸ δειλὰς καὶ κρύας ζητωκραυγὰς, αἵτινες ἐθερμάνθησαν ὀλίγον, μόλις εἰσῆλθον ὑπὸ τὴν φιλόξενον στέγην τοῦ σταθμοῦ.

Αἱ ζητωκραυγαὶ ἐκεῖ ἐξέφραζον ἀναμμιβόλως τοὺς μυχιατάτους πόθους ἐκάστου, διότι ἄλλως μοὶ εἶναι ἀδύνατον νὰ ἐξηγήσω τὴν λαχτάραν μεθ' ἧς ἐξετόξευσέ τις ἐν βροντῶδες :

— Ζήτω ὁ μέλλων πρωθυπουργός!

Ὅταν εἰσπρόχουν εἰς τὰ βαγόνια παρετήρησα τὸν νέον συνοδὸν μου κ. Βυζάντιον εἰς τὸ πλάι τοῦ κ. Τρικουπῆ καὶ μοὶ ἐφάνη ὡς ζωσα εἰκὼν πεπτωκότος μεγαλείου. Καὶ ἦτο ἐκείνην τὴν ὥραν παρέδιδε τὴν Ὁραν εἰς τὸν ἀρχηγόν.

Οἱ ἐν τοῖς βαγόνιοις τῆς γ'. θέσεως ἐζητωκραύαζον ἀκομπανιζόμενοι ἀπὸ τὸ σύμπγμα τοῦ σιδηροδρόμου ἐνῷ ἐξεκινούμεν.

Οἱ γύρω μου μεψιμοιροῦντες προσεπάθουν νὰ εὐφρολογήσωσιν οὕτως :

— Ὁ καιρὸς σήμερον κουμουνοδουρίζει.

Καὶ τις μετὰ θέριμς ἀλλοκότου μοὶ ἀνέπτυσσε τί θὰ ἐγίνετο ἀν δὲν ἔβρεχε, ἐνῷ ἐγὼ ἐσκεπτόμην ὅτι :

Τὰ φοβερά των σχήδια περὶ ὑποδοχῆς

Ἐπνίγησαν ἀπλούστατα ἐντὸς ψιλῆς βροχῆς.

Εἰς τὸν ἐν Ἀθῆναις σταθμὸν ἐπανελήφθησαν αἱ ζητωκραυγαί, ὧν ἡ ὑπὲρ τῆς ἀντιπολιτεύσεως παραδοξωτέρα, ἐνῷ ἤρχιζεν λέγουσα :

— Ζήτω ἡ πανελλήνιος

διεκρότη ἀποτόμως :

— Ἀτμοπολιτικὴ ἑταιρεία.

Ἀλλὰ τὸ Ζήτω ἡ πανελλήνιος ἀντιπολιτεῦσις εἶμιν πλέον, πρὸς διάκρισιν φαίνεται ἀπὸ τῆς ἀντιπολιτεύσεως τοῦ κ. ἀγγλιστῆ καὶ τῆς καθαρᾶς τοῦ κ. Οἰκονόμου, καὶ συνώδευσε τὸν κ. Τρικουπὴν ἐποχοῦμενον μέχρι τῆς οἰκίας του, ὅπου οὗτος ἀπὸ τῆς χθρῆς ἐγκαταστάθη μετὰ τὴν πεποίθησιν ὅτι μόνος ἐναντίον ὧν τῶν ἄλλων συνηνωμένων ἔχει πλεονοψηφίαν.

Blowitz.

ΦΡΟΥ—ΦΡΟΥ

Ἡ Παλιγενεσία μετὰ τὰς ἐκλογὰς ἔχει τὰ νεύρα της. Θέλει καλὰ καὶ σώνει νὰ μᾶς διδάξῃ ποῦ ἔπρεπε ν' ἀναζητήσωμεν τὸ γελοῖον κατὰ τὰς ἐκλογὰς. Αὐτὴ τὸ εὗρισκε εἰς τοὺς ὑποψηφίους μας. Τὴν πιστεύομεν. Ἡμεῖς ὁμοῦς ἐπιμελῶς ἀναζητήσαντες τὸ εὕρομεν ἀφθονώτατον—καὶ πρέπει νὰ μᾶς πιστεύῃ καὶ αὐτὴ τῶρα—μόνον εἰς τὸν συνδυασμὸν τῶν ὀκτώ.

Ἡθέλαμεν νὰ γνωρίζωμεν τί ἰδέαν θὰ εἶχεν ἡ Παλιγενεσία περὶ ἡμῶν, ἀν ἀνεγράφομεν τοὺς ὀκτὼ τῆς ἐπὶ τῆς κεφαλίδος τοῦ φύλλου μας, ὅπερ ὁμολογουμένως θὰ ἐπράττομεν ἐὰν μᾶς ἐδίδεν ἐγκαίρως τὴν εἰδησιν ὅτι ἄλλων τόπων σατυρικά φθόλλα ἀναγράφουσιν ὑποψηφίους πρὸς διακαμψήσιν.

Καὶ ἐπειδὴ ἤρχισαμεν μετὰ τὴν Παλιγενεσίαν, ἃς τελειώσωμεν ὅλους τοὺς μετ' αὐτῆς λογαριασμούς μας. Εἶναι ἄληθές ὅτι ἡ ἐξόφλησις γίνεται σχεδὸν μετὰ μίαν ἐβδο-

δὸν δὲ τῆς γυναικὸς εἰς τὴν ἀνθρωπίνην ταύτην κωμωδίαν ἢ τραγωδίαν ;

Εἶνε λοιπὸν ὁ ὁργανισμὸς τοῦ ἄρρενος ὑπέρτερος ὡς πρὸς ὅλας τὰς διανοητικὰς καὶ ἠθικὰς ιδιότητας τοῦ ὁργανισμοῦ τοῦ θήλεος ;

Ἰδοὺ μίαν ἐρώτησιν, εἰς τὴν ἀπαντῶμεν ἀπὸ τοῦδε καταφατικῶς. Πρὶν ἢ δὲ ἀναπτύξωμεν τὸ ζήτημα τοῦτο κα-

τώτερω, ὡς σὺντομον ἐπιχείρημα φέρομεν τὸ ἑξῆς, ὅτι ἐὰν δὲν ἦτο ἄνθρωπος ὁ ἄνθρωπος τῆς γυναικὸς, δὲν θὰ εἶχε ἐπὶ χιλιάδας χιλιάδων αἰώνων τὸ κράτος εἰς τὰς χεῖρας του.

Δὲν εἶνε δυνατόν νὰ διίσχυρισθῇ τις ὅτι ἡ βίσις, ἡ μικρὴ δηλ. δύναμις τοῦ ἀνδρός καὶ αἱ ἀπαξ ἀπ' αἰώνων γεννη-

θεῖσαι παραδόσεις τῆς σχέσεως αὐτοῦ πρὸς τὴν γυναῖκα, ἤρκεσαν νὰ οἰκοδομήσωσι μέχρι σήμερον τὴν ὑπεροχὴν τοῦ ἀνδρός, διότι οἱ παράγοντες οὗτοι θὰ ἦσαν εὐμετάβολοι καὶ εὐθραστοὶ ἀπέναντι τῆς βαθμιαίας ἐπαναστάσεως, ἣν ἐπιφέρει ὁ Χρόνος εἰς τὴν ἱστορίαν τοῦ Ἀνθρώπου ὡς ἀτόμου ἢ ὡς ἔθνους ἐξεταζομένου, καὶ ἐπομένως ἐὰν ἡ γυνὴ εἶχε τὰ στοιχεῖα ἀνταγωνισμοῦ πρὸς τὸν ἄνδρα θὰ ἐβλά-πομεν τὸ σύνθετον φαινόμενον, ὅπερ συμβαίνει καὶ εἰς τὰ ἔθνη, δηλαδὴ ὅτι μὲν ὁ ἄνθρωπος, ὅτι δὲ ἡ γυνὴ θὰ ἦτο νικη-τής, ἢ τοῦλάχιστον θὰ ἐβάδιζον ἐκ παραλλήλου πρὸς τὴν

πρόοδον καὶ θὰ ἐπέδρασαν ἐξ ἴσου ἐπὶ τῆς ἱστορίας τοῦ ἀνθρώπου ἄλλ' ἀντὶ τοιούτου φαινομένου παρατηροῦμεν ὅτι ἀπ' ἧς ἐποχῆς ὁ Θεὸς ἐκτίσεν τὸν κόσμον εἰς ἑξ ἡμέρας δι' ἐξ διαταγῶν διαφόρων, ἡ γυνὴ παρακολουθεῖ τὸν ἄνδρα εἰς τὴν βαρβαρότητα καὶ τὸν πολιτισμὸν, ὡς κύων τὸν κύριόν του, πάσχουσα ἢ ἀπολαύουσα τῶν ἐλαττωμάτων ἢ πλεονεκτημάτων αὐτοῦ χωρὶς νὰ λαμβάνῃ ἐνεργητικὸν καὶ ἀμε-σον μέρος εἰς τὴν πρόοδον, ἣν ἐπισπεύδει ὁ ἄνθρωπος.

Διὰ νὰ εἶνε λοιπὸν τὸ φαινόμενον τοῦτο σταθερὸν, ἀναγκαῖως πρέπει νὰ ὑπάρχῃ αἰτία τις σταθερά αἱ σταθεραὶ δὲ αἰτίαι μόνον εἰς τὴν φύσιν ὑπάρχουσιν ἄρα πρέπει νὰ ὑπάρχωσι νόμοι φυσικοὶ καὶ φυσιολογικοὶ, οὗς θὰ ἐξετάσω-μεν εὐθὺς κατωτέρω πρὸς ἐξήγησιν τοῦ σταθεροῦ τούτου φαινομένου.

Δεύτερον ζήτημα ὑπῆρξε καὶ ὑπάρχει, ἐὰν δηλ. ἡ γυνὴ μὴ ἀφισπένδῃ εἰς τὴν διάκρισιν τῶν κοινωνικῶν ἡθῶν καὶ ἀναγκῶν, καὶ μὴ ἀκολουθοῦσα τὸν ἄνδρα εἰς τὸν περὶ ὑπάρξεως ἀγῶνα, ὅν ἐπιβάλλει αὐτῇ ἡ φύσις, ἀλλὰ λαμβανόμεν ὡς ὁργανισμὸς θῆλης καὶ ἐγκλεισμένη εἰς πειραμα-τικὸν φυσιολογικὸν ἐργαστήριον, ἐὰν λέγω, εἶναι δυνατόν μετὰ πολλὰς γενεὰς νὰ γίνῃ ὁμοίος ὡς πρὸς τὴν διάνοιαν καὶ τὸ ἦθος πρὸς τὸν ἄνδρα τοῦτο εἶναι δυνατόν καὶ βέ-βαιον ἐκ τῶν προτέρων, ἀν καὶ δὲν ἐγένοντο οὕτε θὰ γεί-

μάδα. 'Αλλά τί νά γίνει αφού δέν έμεσολάβησεν άλλο φύλλον; 'Αρκεί ότι καλοπληρώνομεν εις πρώτην ευκαιρίαν.

Είπομεν λογαριασμούς **μας**, ενφ' ημείς είμεθα μόνον παρεμβαίνοντες εις τόν μεταξύ αὐτῆς καί τοῦ κ. Φιλήμονος τρεχοῦμενον λῆσμον. Καί είμεθα παρεμβαίνοντες ἐκουσίως ἀνευ προσεπικλήσεως, διότι δέν χωνεύομεν τὰ παράξενα. Δέν δυνάμεθα νά ἐννοήσωμεν, πῶς ενφ' τήν προτεραίαν τῆς ἐκλογῆς τὸ ὄνομα τοῦ κ. Φιλήμονος εὐρίσκετο ἐν ἐπικεφαλίδι τῆς *Παλιγγενεσίας*, πῶς ενφ' ἐγγράφησαν ἄρθρα δεῖν ἐν αὐτῇ ὑπὲρ τοῦ συνδυασμοῦ τῶν ὁκτὼ προτρέπον-
τα τοὺς ἐκλογεῖς οὐδένα αὐτῶν ν' ἀφήσωσιν. Ἐξω ἂν δέν ἐπιθυμοῦσι τῆς 'Ελλάδος τὸν ὀλεθρον καί μεταξὺ τῶν ὁκτῶ ἦτο καί ὁ κ. Φιλήμων, πῶς ενφ' τήν προτεραίαν οὕτω ἐκθύμως ὑπεστήριξε τὸν κ. Φιλήμονα, ἐπετέθη κατ' αὐτοῦ τήν ἐπιούσαν τῆς ἐκλογῆς.

Εἰς αὐτὰ ημεῖς δέν δυνάμεθα νά δώσωμεν οὐδεμίαν ἄλλην ἐξηγήσιν ἢ ὅτι ὁ **ἑξαναγκασμός** τὸν ὁποῖον ὁ συνδυασμός ἐξήσκει καί καθ' οὗ ημεῖς ἀντετάχθημεν ὅσον ἡδυνήθημεν, ἐπροχώρησε μέχρι καί τοῦ τύπου· οὕτω δέ καί ἡ *Παλιγγενεσία* ὑπέκυψεν εἰς τὴν ἀπαισίαν ἀπαιτήσιν ἢ καί τοὺς ὁκτὼ ἢ κανένα.

'Αλλά νομίζομεν ὅτι πρέπει νά μάθῃ ἡ τοὺς πάντας ἐπιτιμῶσα *Παλιγγενεσία* καί τὴν δημοσιογραφικὴν πορείαν πάντων ἐλέγχουσα, ὅτι τότε μόνον θά ἐπειθόμεθα ὅτι εἶναι ἀνεξάρτητος πράγματι ὁ συντάκτης αὐτῆς, ἐάν τὸν ἐβλέπομεν προτιμῶντα νά χάσῃ τὸ Γ. προξενεῖον τῆς Μασσαλίας μᾶλλον ἢ νά ὑποστηρίξῃ συνδυασμὸν ἐν ᾧ περιλαμβάνετο ὁ κ. Φιλήμων, οὕτως τὸν χαρακτήρα καί τὴν πολιτικὴν ἀστάθειαν τὸσον ἄγριως ἐξήλεγε ἄμεσως τὴν ἐπιούσαν τῆς ἐκλογῆς.

* Ἄν τοῦτο ἐπραττε θά ἦτο ὅλος περιττὸν νά καταχω-

ρίξῃ τὴν αὐτοβιογραφίαν τοῦ ἑνα μᾶς ἀποδείξῃ ὅτι εἶναι ἀνεξάρτητος.

Προκειμένου δὲ περὶ τῆς αὐτοβιογραφίας ταύτης εἰς φίλους:

— 'Ο Μαυρογιάννης ἐφοβήθη μὴ ὁ κ. Φιλήμων ἀγνοεῖ τὰ τοῦ βίου του καί ἠθέλησε νά τοῦ δώσῃ ὁ ἴδιος σημειώσεις διὰ πᾶν ἐνδεχομενον.

Καί ἕτερος:

— 'Εγὼ ἐκείνο τὸ ὅποσον θαυμάζω εἶναι τοῦτο, ὅτι ὁ κ. Φιλήμων κατήντησεν τὸσον εἰδικὸς εἰς τοὺς ἐπιταφίους λόγους, ὥστε κατάρθωσε καί οἱ συζητούντες μετ' αὐτοῦ ἐν τῇ δημοσιογραφίᾳ νά τῷ ἀπαντῶσι δι' ἐπιταφίων λόγων.

Ἐκτὸς τῆς πολυμήτιδος *Νέας Ἐφημερίδος*, ἥτις πονηρὰ ὡς νέα εἰσώπησε, ὅλαι αἱ ἐφημερίδες ἐξέφρασαν χαρὰν ἢ λύπην ἐπὶ τῇ ἐπιτυχίᾳ ἢ τῇ ἀποτυχίᾳ τοῦ προσφίλου ἐκαστῇ ὑποψηφίου. Καί ἐπειδὴ καί ὁ *Ὀλυμπος* τοῦ Κοκοράβα εἶναι καί αὐτὸς ἐφημερίς, ἐπαναγύρισε τὸν θράμβόν του ζωηρῶς, μετ' ἐνθουσιασμὸν χαιρετίσας τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ κ. Χαδζῆ-Πέτρου ἐν Τρικκάλαις. Καί οἱ ἀπορήσαντες ἐμα-
θον ὅτι ὁ *Ὀλυμπος* εἶναι τὸ ὄργανον τοῦ κ. Χαδζῆ-Πέτρου τοῦ ὑπασιπιστοῦ.

'Ο ὑπασιπιστὴς αὐτὸς, ὁ ὁποῖος γενικῶς ἰθεωρεῖτο ὡς πρεσβευτὴς τοῦ κ. Τρικούπη παρὰ τῇ αὐλῇ, διώρισεν πρεσβυτὴν τῆς αὐλῆς παρὰ τῇ κοινῇ γνώμῃ τὸν Κοκοράβαν, ὁ ὁποῖος ἐκδίδει τὸν *Ὀλυμπον*, ἐν ᾧ ὑβρίζεται ὁ κ. Τρικού-
πης, ὑπερασπίζεται ἡ βασιλεία, ὑποστηρίζεται ὁ θρόνος, ἐκ-
θιάζεται ὁ βασιλεὺς καί—ὀλίγου δεῖν νά λησμονήσωμεν—
προτρέπονται οἱ ἐκλογεῖς Καλαμπάκας νά ἐκλέξωσιν ἀντὶ τοῦ Κοκοράβα τὸν Σιβιτανίδην, τοῦ πρώτου παραιτηθέντος ὑπὲρ τοῦ δευτέρου.

'Ἀλλ' ἐξετάσωμεν τὸ ζήτημα ἐκ τοῦ πλησίον.

Τίνες εἶναι οἱ λόγοι, οἵτινες ἐξησφάλισαν τὴν ὑπεροχὴν τοῦ ἀνδρός;

Οἱ λόγοι οὗτοι εὐρίσκονται ἐν αὐτῇ τῇ φύσει, μέρος δὲ τῆς φύσεως ἀποτελεῖ ὁ ἄνθρωπος ἐν διηνεκεῖ σχέσει μετ' αὐτῆς εὐρισκόμενος· οὐδεμία ὑπερφυσικὴ δύναμις παρενέβη ὅπως ὁ ἄνθρωπος ἢ τὰ ἄλλα ὀργανικὰ ὄντα ἔχωσι τοιαύτας ἢ τοιαύτας ιδιότητας. Ἡ ἐξέτασις τοῦ ἀνθρώπου ὡς ὀργανισμοῦ καί ἡ ἐρευνα τῆς ἐπιδράσεως τῆς φύσεως ἐπ' αὐτοῦ, καί τοῦτο ἐπὶ τῆς φύσεως, ἀνάγεται εἰς τὴν λεγομένην Βιολογίαν. Διὰ τὴν ἐξέτασιν λοιπὸν ὀργανισμὸν τινα, μάλιστα ἐν παραβολῇ πρὸς ἄλλον, πρέπει νά λάβωμεν ὑπ' ὄψιν ὅτι, μᾶς ἐπιβάλλει ἡ βιολογία τοῦ ὀργανισμοῦ τούτου· δηλαδὴ πρέπει νά τὸν ἐξετάσωμεν ὑπὸ ἀνατομικὴν ἐποψίν καί τὴν ἀντίδρασιν τοῦ ὀργανισμοῦ εἰς τὸ Μέσον ἐνθα εὐρίσκεται. Ἡ τελευταία αὕτη πρότασις ἀπτεταί ἤδη τῆς κοι-
νωνιολογίας.

A...

(Ἔπεται συνέχεια)

Τὸ ὄργανον λοιπὸν τοῦ ἀνθρώπου τοῦ βασιλέως ἐνθουσιω-
δέστατα ἐπανηγύρισε τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ ἐτέρου τῶν Χαδζῆ-
Πέτρων καί τοῦ Σιβιτανίδου. Αὐτὰ εἶναι γεγονότα καί μά-
λιστα τυπωμένα μὲ κεφαλαία γράμματα. Μήπως θέλετε καί
σχόλια;

'Ο Ἀπόλλων τῆς Ἀκαδημίας νομίζει τις ὅτι ἐφιλοτε-
χνήθη οὕτω ὑπὸ τοῦ κ. Δρόση, ἐπίτηδες ἵνα κατὰ τὰς λει-
ψυδρίας τοῦ θέρους καταβρέχῃ ἀπὸ τοῦ ὕψους τοῦ τῆν λεω-
φόρου Πανεπιστημίου.

Ἐκ τοῦ ἐν ταῖς *Νέαις Ἰδέαις* δημοσιευθέντος ὠραιότη-
του λόγου τοῦ κ. Οἰκονόμου, δν ἐξεφώνησε τὸ μεσονύκτιον
τῆς διαλογῆς εὐχαριστῶν τοὺς ἐν τῇ οἰκίᾳ του συνηθροισμέ-
νους καί ἐνθαρρύνων αὐτοὺς εἰς τὸν ἀγῶνα ὅστις ἀρχίζει πάλ-
ιν, ἀποσπῶμεν τὴν ἐξῆς καυστικωτάτην περικοπὴν:

«Εἴπομεν: νά ἐξετασθῶσιν αἱ περιουσίαι τῶν κυβερνη-
σάντων τὴν ἀτυχὴ ταύτην γῆν, νά διαχωρισθῶσιν αἱ φυλα-
καί τῶν κοινῶν καταδικῶν ἀπὸ τὰς περιμενομένας τῶν ἐπι-
σῆμων καταδικῶν ἵνα μὴ διαφθαῶσιν οἱ μικροὶ ἐκ τοῦ μο-
λύσματος τῶν μεγάλων· εἶναι τίς μεταξὺ τοῦ λαοῦ ὅστις
νά μὴ εὐρίσκη εὐπρόσδεκτον τὴν πρόνοιαν;»

Καί ὀλίγη μετριοφροσύνη:

Θά ἐνομίζομεν παράλειψιν ἐκ μέρους τοῦ **Μὴ Χάνε-
σαι** ἂν μὴ ἀνηγγέλλομεν διὰ δύο σελίδων τοῦ εὐρίσκοντα
τὰ ὠραιότερα δῶρα τῆς πρωτοχρονιάς.

* Ὅσοι παρακολουθήσωσι τὴν σειρὰν τῆς ἀπὸ σήμερον ἀρ-
χομένης ἐπιφυλλίδος θά ὁμολογήσωσιν ὅτι σπανιότατα τοι-
αῦτα ἔργα πρωτότυπα ἐδημοσιεύθησαν εἰς ἑλληνικὰς ἐφη-
μερίδας.

Σφίγγομεν ἀπὸ καρδίας τὴν χεῖρα τοῦ εὐφρεστάτου φί-
λου μας, πέμποντες αὐτῷ εἰς Παρισίους ἑναεῖρα τὰ συγχα-
ρητήριά μας διὰ τὸ ἐπιστημονικὸν του καλλιτέχνημα.

'Απὸ τῆς σήμερον *πολοῦνται ἐν τῷ Βιβλιοπωλεῖω*
Α. Κορομηλά ἀντὶ **δύο φράγκων**:

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΔΡΟΣΙΝΗ

ΣΤΑΛΑΚΤΙΤΑΙ

ΜΙΑ ΑΠΟΡΙΑ.

Φίλος λίαν σεβαστὸς διαβιβάζει ἡμῖν τὰ ἐπόμενα:

«Ἡ νέα βουλὴ μετ' οὐ πολλὸν συνέχεται καί οἱ δύο ἀρ-
χηγοὶ τῶν ἀντιπάλων μερίδων περὶ οὐδενὸς ἄλλου σκέπτον-

ται, εἰμὴ πῶς νά σχηματίσωσιν ἐν αὐτῇ πλειονοψηφίαν,
ἢν μάλιστα ἕκαστος αὐτῶν ἀπὸ τοῦδε θεωρεῖ δι' ἐαυτὸν
καί ἐξησφαλισμένην. Πῶς ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἀντιπολιτεύσεως
σκέπτεται καί ποῦ βασιζόμενος μένει ἀτάραχος, τοῦλάχισ-
τον κατὰ τὸ φαινόμενον, ἡμεῖς δέν ἐνδιαφερόμεθα τὸ πα-
ράπαν νά ἐξετάσωμεν· ἐνδιαφερόμεθα ὁμῶς τὰ μέγιστα,
καθὼ ἀντιπολιτευόμενοι, νά ζητήσωμεν καί μάθωμεν τί ὁ
ἀρχηγὸς τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἐσκέφθη καί σκέπτεται νά
πράξῃ καθ' ἣν περίπτωσιν δέν ἤθελεν ἔχει τὴν πλειονοψη-
φίαν, καί πλειονοψηφίαν μάλιστα μεταξὺ τῶν βουλευτῶν
τῶν παλαιῶν ἐπαρχιῶν· διότι ἡμεῖς διὰ πολλοὺς καί δια-
φόρους λόγους οὐδὲλως λαμβάνομεν ὑπ' ὄψιν τοὺς ἐκ τῶν
νέων ἐπαρχιῶν παρανόμως ἐκλεχθέντας, οἵτινες μόνον ὡς
ἀκροαταὶ δύνανται νά εἰσέλθωσιν εἰς τὴν βουλὴν, ἀλλ' οὐχὶ
καί νά παρακαθίσωσι μεταξὺ τῶν βουλευτῶν, ὡς μὴ ἔχον-
τες εἰσητήρια. Φρονούντες δὲ προσέτι ὅτι διὰ νά εἰσέλθωσιν
εἰς τὴν βουλὴν οἱ τοιοῦτοι ἐπ' ἀνάγκης καθίσταται ν' ἀπο-
φασισθῇ ἅμα μετὰ τὴν συγκρότησιν τοῦ προσωρινοῦ Προε-
δρείου διὰ πλειονοψηφίας καί ὑπὸ μόνων τῶν βουλευτῶν
τῶν παλαιῶν ἐπαρχιῶν τὸ περὶ εἰσητηρίων ζήτημα, παρα-
καλοῦμεν τὸν ἀρχηγὸν τῆς ἀντιπολιτεύσεως νά εὐαρεστηθῇ
νά μᾶς εἴπῃ ποῖαν ὁδὸν θέλουν ἀκολουθήσει ἐν περιπτώσει
ἐπιτυχίας τοῦ ζητήματος τούτου αὐτὸς τε καί οἱ ὁμόφρο-
νές του; Θά μείνωσι δηλ. ἐν τῇ βουλῇ συνεργαζόμενοι καί
ἐπικυροῦντες τὰς τοῦ ὑπουργείου πράξεις, ἅς τινες ἀπ' ἀρ-
χῆς ἐπολέμησαν καί ἐξακολουθοῦσι πολεμοῦντες ὡς ὅλως
ἐκθέσλους καί ἀντισυνταγματικὰς, ἢ θ' ἀποσυρθῶσιν, ἀφί-
νοντες τὴν εὐθύνην αὐτῶν πρὸς τοὺς αὐτὴν ἀνήκει;»

Τὸ **Μὴ Χάνεσαι** χαίρει ὅτι ἀπὸ τοῦδε ἤρχισε νά ἐπι-
βλέπεται ἡ πορεία τῆς ἀντιπολιτεύσεως. Ἄς ἦναι βέβαιος
ὁ ἀρχηγὸς αὐτῆς ὅτι οὐδὲν ἄρθρον τῆς *Ὁρας* ἐλησμονήθη
καί ὅτι ἀναμένομεν πάντες ἀπ' αὐτοῦ τὴν πραγματάωσιν
ὅλων ἐκείνων ἅτινα διὰ τῆς *Ὁρας* ἐπηγγέθη ὅτι διὰ τῆς
Βουλῆς θά ἐπιτύχῃ. Ἡμεῖς τοῦλάχιστον τὰ φλογερὰ ἐκείνα
ἄρθρα περὶ ψαλιδισμοῦ τῶν προνομίων καί εἰδικοῦ δικαστη-
ρίου καί μετατροπῆς τῆς παρούσης Βουλῆς εἰς ἐθνοσυνέλευ-
σιν, τὰ ἐφυλάξαμεν ὅλα ἐπιμελῶς καί περιμένομεν νά τ'
ἀποθαυμάσωμεν εἰς τὴν ἐφαρμογὴν. Τὸ χθεσινόν δὲ ἄρθρον
τῆς *Ὁρας* δέν ἀμφιβάλλομεν ὅτι θά ὑπῆρξε μία ἐκπληξίς
καί διὰ τὸν σεβαστὸν μας φίλον ὡς ὑπῆρξε καί δι' ἡμᾶς
δι' οὗς λόγους θά εἴπωμεν.

ΚΑΡΑΜΕΛΛΙΣ.

'Ο κ. Διομήδης παραδίδει ἱερὰν ἱστορίαν, δέν ξεύρομεν
ποῦ. Ὅταν ἐφθασεν εἰς τὸ πάθημα τοῦ Ἰωσήφ μετὰ τὴν γυ-
ναῖκα τοῦ Πετεφρῆ.

— 'Ο Ἰωσήφ, εἶπε μετ' ὕψους πανηγυρικόν, ἐπροτίμησε ν'
ἀφήσῃ τὸ ἱμάτιόν του, ἵσ' ἀνα ποῦμε τώρα τὸ παρνετεσοῦ
του, παρὰ νά χάσῃ τὴν παρθενίαν του.

— Ἦτο καινούργιο δάσκαλε τὸ παρνετεσοῦ του; τὸν
ἠρώτησε μικρὸς υἱὸς τραπεζίτου.

* Ἄκρον ἄκτων αἰδοῦς:

— Νά ντρέπεται νά βλέπῃς ξίφος γυμνόν.

ΔΩΡΑ! ΔΩΡΑ! ΔΩΡΑ!

ΕΙΣ ΤΟ ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΧΟΥΤΟΠΟΥΛΟΥ.

Δώρα δι' ὅλας τὰς τάξεις.

Δώρα δι' ὅλας τὰς χρήσεις.

Δώρα καὶ διὰ τὰ δύο φύλα!

Δώρα δι' ὅλας τὰς τιμὰς.

Δώρα ὅλων τῶν εἰδῶν.

Εἶναι λαμπρά.

Εἶναι φανταστικά.

Εἶναι στερεά.

Εἶναι καλλιτεχνικά.

Εἶναι ἐφθηνά.

Ἔχει ὅλα τὰ ἐξ ὀρειχάλκου ὡς εἰ-
δος χρυσοῦ κατεσκευασμένα.

Ἔχει χιλίων εἰδῶν nécessaires.

Ἔχει ἄνθη ἀπὸ πορτσελάνην.

Ἔχει album, πίπας, μελανοδοχεῖα,
κασετίναις, μουσικὴν, πορτμονέδες.Αἱ τιμαὶ εἶναι μετριώταται καὶ τὰ εἶδη ἄπειρα καὶ
ἀριστουργήματα ὅλα.

ΔΩΡΑ—ΠΑΙΓΝΙΔΙΑ

Δὲν ὑπάρχει ἡλικία,

Δὲν ὑπάρχει ἰδιοτροπία,

Δὲν ὑπάρχει εὐφυΐα,

ἢ ὅποια νὰ μὴ ἱκανοποιηθῇ ἀπὸ τὴν πλουσιωτάτην συλ-
λογὴν ἀθυρμάτων καὶ παντοειδῶν δώρων, τὰ ὅποια εἰς ἀπί-
στευτον ἀφθονίαν εὐρίσκονται εἰς τὸ κατάστημα τοῦ κ.

ΠΕΤΡΟΥ ΓΚΙΟΥΡΑ

(Ἐπὶ τῆς διασταυρώσεως τῶν ὁδῶν Ἑρμοῦ, καὶ Εὐαγγελ-
λιστρίας)

ΔΙΑ ΠΡΩΤΗΝ ΦΟΡΑΝ

ΔΩΡΑ ΚΟΜΜΩΤΙΚΗΣ

Εἰς Κομψότατα καὶ πολυτελῆ nécessaires, πε-
ριέχοντα ὅλα τὰ πρὸς κόμμωσιν ἀπαιτούμενα εἰς τὸ
πλουσιωτάτον

ΑΡΩΜΑΤΟΠΩΛΕΙΟΝ ΚΑΙ ΚΟΜΜΩΤΗΡΙΟΝ

ΤΟΥ Κ. ΛΕΟΥΣΗ

(Ὁδὸς Σταδίου, ἀπέναντι τῶν Β. Σταύλων).

Grand dépôt des parfumeries

ΕΚΤΑΤΩΣ

Πλουσία ἀποθήκη παντοειδῶν ἀρωμάτων.

ΔΩΡΑ

ΓΡΑΦΙΚΗΣ ΥΛΗΣ

ΕΙΣ ΤΟ

ἀγαπητὸν διὰ τὴν ἐφθηνίαν καὶ τὰ εἶδη του.

ΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ

ΠΑΛΛΗ ΚΑΙ ΚΟΤΖΙΑ

Ἀθῆναι ὁδὸς Ἑρμοῦ.

Ὀλόχρυσα μελανοδοχεῖα ἐξ ὀρειχάλκου—

Ἄλλα ἐκ ῥοκοκὸ ἡδονικώτατα εἰς τὴν

ὄψιν—Φανταστικαὶ πέναις ἀποτελοῦ-
σαι χορὸν προσωπεδοφόρων.—Χίλια εἶδη χαρτοφυλακίων
καὶ πορτμονέδων.

ΜΗΝ ΠΗΓΑΙΝΕΤΕ ΑΛΛΟΥ

διὰ δώρα γραφικῆς ὕλης. Θὰ χάσητε παρὰ
καὶ γούστο.

ΠΡΑΚΤΙΚΩΤΑΤΑ ΔΩΡΑ

εἶναι οἱ θαυμάσιοι πῆλοι

τοῦ ἐν ὁδῷ Ἑρμοῦ πελοπωλείου

ΚΑΝΤΟΡΟΥ καὶ ΚΑΣΔΟΝΗ.